

šotora pa skoro niso opazili; niso se ozrli na ženo, ki je zmrzovala in se tresla od mraza.

Tupatam je prišel fant, pomolil je krajcar, vzel piškot in izginil v gneči. Prišla je gospa, gorko oblečena, in se je ustavila pred šotorom. Pogledala je razstavljene reči, zmajala z glavo in odšla dalje...

Ko se je množica umirila in je zvonilo v mestu poldan, je prišla k šotoru deklica v raztrganih črevljih, skoro bosa. Premrzla je bila in suha, da je obleka visela na njej. — Zajokala je in rekla ženi: »Mati, čakali smo te, da prineseš denarja, pa te ni bilo. Po kruha sem prišla, da ga ponesem bratcu in sestri; tudi v peči je že vse pogorelo, nič več drv ni, mraz je doma v izbi kakor na cesti, skozi špranje piha oster veter...«

Mati ji je dala dvajset vinarjev, da bi kupila kruha, da bi jedli. Bili so vinarji, ki jih je zaslužla zjutraj...

Ko je nastalo popoldne, so prihajali ljudje in kupovali. Prodajalka, ki je imela svoj šotor nasproti malemu šotoru, je sopla v roke in zaničljivo gledala svojo sosedo. Časih je prišlo nekaj ljudi k malemu šotoru; ustavili so se in gledali; nekateri so odšli, nekateri pa so dolgo izbirali in kupili malenkost, ker niso mogli drugače.

Tako se je godilo do večera, da je ugasnil dan in da je padla na mesto megla kakor siv pajčelan. Ljudje so odšli; prodajalke so spravljale svoje blago.

Malega šotora pa ni bilo več; posestnik, skop in trdosrčen, pri katerem je stanovala prodajalka, je prišel in zarubil šotor. Vse je vzel prodajalki, vse piškote in igrače. Stanovanje je bilo plačano, kruha pa ni imela.

Hitela je domov in prižgala luč. Prijazno je pozdravila izba uboga in otožno ženo; saj je bila navajena uboštva in nesreče. Smehljali so se obrazi otrok, ki so spali pod velikimi plahtami in sanjali o sreči v izobilju; mati pa je sedela na velki pisani skrinji in jokala...

Starčkova pesem.

*Trhla drevesa stokajo rezko,
klonijo svoje vrhove,
zima pregnala je ptičke radostne,
sneg jim zapadel domove.*

*Tudi vsak starček trhlo drevo je:
snežec mu glavo zapal je,
čilost in zlata mladost in veselje
pa so izginile v dalje...*

Davorinov.

Počasi!